

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 13578/2022
30.11.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., Град ..., чији је пуномоћник Бранислав Цветковић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., по тужби ради утврђења права својине и по противтужби ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Зајечару Гж 974/21 од 12.05.2022. године, у седници одржаној 30.11.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Зајечару Гж 974/21 од 12.05.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Зајечару Гж 974/21 од 12.05.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бору П 233/20 од 18.05.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се утврди право својине тужиоца на путничком возилу марке „Fiat“ модел „...“ година производње 2007, боја црна метализирана, са бројем шасије и рег. ознаке. ближе означеном у том ставу изреке, што је тужени дужан да призна и трпи да се предметно возило код надлежних органа одјави са његовог имена и региструје на име тужиоца. Ставом другим изреке, одбијен је противтужбени захтев којим је тражено да се тужилац-противтужени обавезе да туженом-противтужиоцу исплати на име дуга 500 евра са домицилном каматом Европске банке, почев од 01.03.2020. године до исплате, у динарској противвредности према најповољнијем курсу у месту плаћања. Ставом трећим изреке, одбијен је противтужбени захтев којим је тражено да се утврди право својине туженог-противтужиоца на путничком возилу марке „Micro compact Car Smart“ модел „...“ година производње 2001, боја 00 вишебојно, са бројем шасије, мотора и рег. ознаке. ближе означене у том ставу изреке, што је тужилац-противтужени дужан да призна и трпи да се предметно возило код надлежних органа региструје на име туженог-противтужиоца. Ставом четвртим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Вишег суда у Зајечару Гж 974/21 од 12.05.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке, као и одлука о трошковима поступка из става четвртог изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Ценећи испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд је имао у виду да из навода ревизије тужиоца не произилази да постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана, а ни потреба новог тумачења права. Имајући ово у виду, као и да се у конкретном случају ради о парници ради утврђења права својине на путничком возилу и исплате преосталог дела цене за исто, у којој одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, а да тужилац у ревизији не указује на другачије одлуке другостепених судова и Врховног касационог суда, то нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), па је у складу с тим и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари, поднета је 18.05.2020. године, ради утврђења права својине на путничком возилу, а у тужби је означена вредност предмета спора износом од 10.000,00 динара. Ревизијом се побија другостепена пресуда у делу одлуке по тужби тужиоца.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Ставом 4. истог члана прописано да се као спорови мале вредности сматрају и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2). Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради се о имовинскоправном спору који се односи на утврђење и чинидбу, а тужилац је у тужби вредност предмета спора означио износом од 10.000,00 динара, који износ не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија тужилаца недозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**